

drejer sig om mange Hundrede Tusinde Mennesker, der ville være kvalificerede til at søge om at faa Del i disse Beløb, og derfor synes jeg, 15,000 Kr. er et meget beskedent og lille Beløb at byde.

Saa sagde den højtærede Minister, at Befolkningen ude i Landet vilde nok vide at bedømme dette for det, det er. Deri er jeg fuldstændig enig med den højtærede Minister, jeg haaber ogsaa, at Befolkningen vil forstaa at dømme i denne Sag. Det følger jeg mig overbevist om, at den vil, og det har ogsaa vist sig, at de Anskuelse, vi fra vor Side gjorde gældende, have vundet udmærket Tilslutning ude omkring i Landet paa en stor Række Møder og gennem den store Række Organisationer af Husmænd, som er dannet. Derfor kan jeg, som sagt være saa fuldstændig enig med den højtærede Minister i, at Befolkningen nok vil vide at bedømme dette for det, det virkelig er.

Hvad vort sidste Ændringsforslag angaar, om at overlade disse Penge til Husmandsforeningernes Organisationer, vilde den højtærede Minister jo heller ikke gaa med til det. Det er heller ikke noget nyt. Den højtærede Minister har gjort al den Modstand, han har kunnet gøre, mod, at Husmændene fik Administrationen af disse Penge. Han er alligevel til Slutning — ganske sikkert tvungen af Forholdenes Magt — gaaet med til ved Finanslovens tredie Behandling at stille et lille Beløb paa 3,000 Kr. til Husmandsforeningernes Raadighed, men han har ganske sikkert strittet imod, saa længe han kunde, gjort al den Modstand, han paa nogen Maade kunde, for at det skulde blive ved at gaa i den gamle Skure, saaledes at Landboforeningerne fremdeles skulde vedblive at være Formyndere for Husmandsforeningerne. Men, som sagt, det er glædeligt, at den højtærede Minister dog er kommen saa vidt, at han har gjort denne lille Indrømmelse, og jeg følger mig lige saa overbevist om, som at jeg staar her, at den Dag sikkert kommer snart, da Husmændene faa Lov til at blive medbestemmende om disse 15,000 Kr., som nu ville blive bevilgede paa denne Lov. Der er jo aabnet en lille Dør, Ministeren har jo i Lovforslagets § 4 stillet Husmændene i Udsigt, at de maaske kunne faa Lov at komme med ikke straks, men maaske til næste Aar, at der paa Finansloven kunde indsættes en Bestemmelse om, at Husmændene sammen med de andre fik Medbestemmelsesret over disse Penge. Der er, som sagt, en lille Dør, Døren har den højtærede Minister aabnet

paa Klem, saaledes at Husmændene kunne kigge ind til den Magt, der en Gang skal ydes dem, og det er min Overbevisning, at den højtærede Minister vil komme til ikke blot at aabne den paa Klem, men til at aabne den paa vid Gab, saaledes at Husmændene faa Medbestemmelsesret over disse Penge. Men hvorfor nu ikke gøre Skridtet fuldt ud straks? Hvorfor nøjes med lige at aabne paa Klem, hvorfor ikke lukke helt op og sige til Husmændene — for den højtærede Minister elsker jo Husmændene over alt andet i denne Verden — hvorfor ikke straks sige til disse kære Medborgere: naar vi nu bevilge Penge til jer, skulle I være medbestemmende over dem, og de mange Husmandsforeninger skulle have Lov til at være medbestemmende sammen med de landøkonomiske Fællesforeninger og Foreningen paa Bornholm om Anvendelsen af disse Penge? Jeg synes, det vilde være langt smukkere og værdigere og vidne om langt større Tillid til Husmændene, end saaledes blot at stille noget i Udsigt i en uvis Fremtid. Naar det ligger den højtærede Minister saa varmt paa Sinde at bevare det gode Samarbejde mellem de store og de smaa Bønder, tror jeg, det vil lykkes ham allerbedst, naar han viser Husmændene den samme Tillid, som nu skal vises de landøkonomiske Fællesforeninger.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Det ærede Medlem udtalte, at den Tid vil komme, da Husmændene faa Medbestemmelsesret over den Bevilling, der her er Tale om. Det ærede Medlem har fuldstændig Uret; den Tid behøver slet ikke at komme, for den er kommen. Husmændene have Medbestemmelsesret over denne Bevilling gennem Husmandsforeningerne, for saa vidt som de søge Samarbejde med Landboforeningerne. Den Tid behøver derfor slet ikke at komme; den er til Stede.

Det ærede Medlem nævnte for, at han ved Finanslovens Behandling havde stillet Forslag om Bevilling af 6,000 Kr. til det Øjemed, som her er tænkt paa. Det blev forkastet, men det blev selvfølgelig forkastet under den Forudsætning, at der vilde fremkomme et Forslag, som gik betydelig videre i den Retning. Det viser bedst, synes jeg, det ærede Medlems Stilling til denne Sag. Han foreslaar paa Finansloven 6,000 Kr., Regeringen stiller saa Forslag om 15,000 Kr., men saa er det ikke nær nok for det ærede Medlem, saa skulle vi op til 30,000 Kr. Jeg synes,